

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LULEÅ**

DOM
2018-01-23
Meddelad i Luleå

Mål nr
172-18

KLAGANDE

Wolf Association Sweden, 802454-4846

N
[Redacted]

MOTPART

Länsstyrelsen i Jämtlands län
831 86 Östersund

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslut den 9 januari 2018,
dnr 218-147-2018

SAKEN

Skydds jakt efter varg enligt jaktförordningen (1987:905)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Jämtlands län har beslutat om skyddsjakt efter två vargar inom Tåssåsens sameby. I beslutet anges att jakten får bedrivas under perioden 10 januari 2018 till och med den 31 januari 2018. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Wolf Association Sweden (WAS) har i överklagande yrkat inhibition samt att länsstyrelsens beslut ska upphävas. WAS har anfört i huvudsak följande. I detta fall finns andra lämpliga lösningar än skyddsjakt. Området där vargarna befinner sig är stort och det är inte klarlagt var vargarna har sitt revir. Det är inte heller klarlagt att de aktuella vargarna kommer att störa rennäringen på så sätt som länsstyrelsen angett i sitt beslut. Förebyggande åtgärder har enbart diskuterats och några konkreta försök att implementera dessa har inte skett. Den genetiska statusen är inte fastställd på den ena av vargarna. Varg får inte skjutas om inte den genetiska statusen är fastställd. Det kan inte heller uteslutas att det är den genetiskt viktiga vargen som observerats i Arvidsjaur som drevs därifrån som nu vandrar i området. Länsstyrelsens bedömning att det inte finns något som tyder på att det skulle vara en genetiskt viktig varg i området ifrågasätts eftersom länsstyrelsen inte gjort någon DNA-analys. Det går inte att avgöra om en varg är genetiskt värdefull enbart genom en ögonskildring.

En flytt av renarna bör ske innan skyddsjakt tillåts. Länsstyrelsen hävdar att detta inte är möjligt eftersom det saknas andra områden att flytta renarna till. Länsstyrelsens påstående är mycket märkligt eftersom det även anges vara anledningen till skyddsjakten att renarna håller på att samlas in för transport till vinterbete. Det bör även vara möjligt att samla in och hägna in renarna i väntan på en flytt till vinterbetet. Även en flytt av de aktuella vargarna bör

kunna genomföras. Sannolikheten att vargarna återvänder är 50 procent. Det är alltså en annan lämplig lösning. Påståendet att vargar alltid återvänder stämmer inte. Exempelvis har den genetiskt viktiga vargen i Arvidsjaur inte återvänt. Östliga vargar måste tillåtas att vandra ner genom renbeteslandet för att tillföra nya gener till vargstammen och säkra en gynnsam bevarandestatus. Jakten är oetisk med tanke på användandet av hundar och helikopter.

Länsstyrelsen motsätter sig bifall till överklagandet.

RÄTTSLIG REGLERING

Enligt 23 a § första stycket 3 jaktförordningen får beslut om jakt efter varg meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom ske i syfte att bl.a. förhindra en allvarlig skada, särskilt på boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom.

Enligt 23 b § samma förordning får beslut om skydds jakt på varg fattas om det finns förutsättningar enligt 23 a efter ansökan från den som riskerar att drabbas av skada eller på eget initiativ. Om det finns en stor sannolikhet för att allvarlig skada kommer att uppstå får beslut om skydds jakt fattas även om någon skada inte har inträffat.

Bestämmelsen i 23 a och 23 b §§ jaktförordningen ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

Enligt artikel 12.1 a) i art- och habitatdirektivet ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur det görs. Vargen finns uppräknad i bilaga 4 a och anges vara en prioriterad art.

I artikel 16.1 b) i samma direktiv anges att förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i dess naturliga utbredningsområde får medlemsstaterna göra undantag från bestämmelserna i bl.a. artikel 12 för att undvika allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten och andra typer av egendom.

EU-domstolen har i dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 angående jakt efter varg i Finland (Europeiska kommissionen mot Republiken Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i direktivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet. Enligt artikel 16.1 i direktivet krävs att det redan föreligger en gynnsam bevarandestatus av arten i dess naturliga utbredningsområde för att undantag ska få beviljas.

Det är likväl möjligt att bevilja sådana undantag i särskilda fall när det konstaterats att det inte kan försvåra den ogynnsamma bevarandestatusen hos arten eller förhindra återställande av en gynnsam bevarandestatus. Det kan inte uteslutas att dödandet av ett begränsat antal individer inte påverkar det

eftersträvade syftet i artikel 16.1 i direktivet. Ett sådant undantag skulle i så fall sakna effekt för den berörda arten.

Förarbeten

I propositionen En ny rovdjursförvaltning (prop. 2008/09:210) ansåg regeringen att vargstammen bör begränsas till områden utanför renskötselns åretruntmarker och att enstaka invandrande vargar bör kunna accepteras under förutsättning att de inte etablerar sig i renskötseområdet. För rennärningen är inte minst vinterbetet en kritisk period. Regelbundna föryngringar av varg i stora delar av renskötseområdet är inte möjligt att förena med modern renskötsel. Behovet av att tillåta vargförekomst i renskötseområdet under en längre tid synes inte välmotiverat med hänsyn till kostnaderna och svårigheterna att vidta förebyggande åtgärder... Mot bakgrund av tamrenskötselns naturbetesbaserade förutsättningar och ett renantal i storleksordningen 250 000–280 000 jämnt fördelat över hela renskötseområdet, kan man inte ställa samma krav på skadeförebyggande åtgärder på rennärningen som på andra näringar (prop. 2012/13:191 s. 39 och 70).

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan om inhibition

Länsstyrelsen beslutade med stöd av 59 § jaktförordningen att beslutet skulle gälla omedelbart, dvs. utan hinder av att det överklagas.

Förvaltningsrätten beslutar med hänsyn till det överklagade beslutets kvarvarande giltighetstid att ta upp målet till omedelbart avgörande. Därmed saknas skäl att ta ställning till yrkandet om inhibition.

Allvarlig skada

Skyddsjakt får beviljas även innan någon allvarlig skada har uppstått. Ett beslut om skyddsjakt i en sådan situation ställer mycket höga krav på förutsättningarna för att förutse angrepp från rovdjur. Det bör vara frågan om en stor sannolikhet för angrepp där det i de allra flesta fall uppstår en allvarlig skada.

Av handlingarna i målet framgår att de aktuella vargarna uppehållit sig i området under en månads tid. Länsstyrelsen har den 3 januari 2018 dokumenterat spår efter två vargar som dödat två renar. Vargförekomst i samebyns betesområde medför en stor sannolikhet för allvarliga skador, bl.a. i form av dödade och skingrade renar. Sådana omständigheter får bedömas försvåra förutsättningarna att bedriva en ordnad renskötsel i en väsentlig omfattning. Mot bakgrund av att det är frågan om ett vargpar som vistats inom området under en månads tid är det inte troligt att vargarna kommer att lämna området. I området uppges det finnas ett stort antal renar. Renarna och vargparet kan inom kort komma att befinna sig i samma område. Med hänsyn härtill bedömer förvaltningsrätten att det alltjämt finns en stor sannolikhet för allvarlig skada inom det aktuella området. Kriteriet härom bedöms därför vara uppfyllt.

Gynnsam bevarandestatus

I målet har framkommit att länsstyrelsen utifrån DNA-analys bedömt att de aktuella vargarna är av skandinaviskt ursprung. Länsstyrelsen har i sitt beslut bedömt att skyddsjakt av de två vargarna inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus. När det vidare gäller frågan om gynnsam bevarandestatus konstaterar förvaltningsrätten att vargen i Sverige har bedömts ha en gynnsam bevarandestatus. Det har inte framkommit något som tyder på att bevarandestatusen skulle ha försämrats. Vidare har kammarrätten utta-

lat att ett beslut om skyddsjakt kan behöva fattas med kort varsel för att avhjälpa en akut uppkommen situation. Det framstår därför inte som möjligt att som en förutsättning för ett beslut om skyddsjakt kräva att länsstyrelsen ska skaffa sig kännedom om en viss individs genetiska sammansättning. (jfr Kammarrätten i Sundsvalls dom den 5 oktober 2016 mål nr 2103-16). I målet har inte heller framkommit något som tyder på att jakt efter de nu aktuella vargarna skulle riskera att försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus.

Annan lämplig lösning

Länsstyrelsen har i denna del redogjort för hur forskning visar att renar löper en väsentligt högre risk att drabbas av parasiter och sjukdomar om de hålls inhägnade under en längre tid. Länsstyrelsen har även anfört att erfarenhet visat att det inte är möjligt att mota bort vargarna eftersom de återvänder till området. Ökad bevakning av såväl renar som rovdjur genomförs i dagsläget i den utsträckning som är möjligt men försvåras av att vargen ofta genomför attacker nattetid som är svåra att upptäcka.

Vad avser flytt av renar har länsstyrelsen i det överklagade beslutet, under allvarlig skada, anfört att renhjordarna är under en insamlingsprocess för att fraktas vidare till samebyarnas vinterbetesområden. Länsstyrelsen har härefter, under annan lämplig lösning, bedömt att samebyn saknar tillgång till andra vinterbetesområden och att en flytt av renarna inte utgör en annan lämplig lösning. Förvaltningsrätten konstaterar i denna del att länsstyrelsens uppgifter är motstridiga avseende huruvida de aktuella renarna ska eller kan flyttas till ett annat område. Trots de motstridiga uppgifterna i denna del bedömer förvaltningsrätten att det i målet är frågan om ett stort antal renar som befinner sig i området nära de aktuella vargarna och att en flytt av renarna avsevärt skulle försvåras av rovdjursförekomst i form av dödade eller skingrade renar. Länsstyrelsens uppgifter i denna del får därför godtas.

Villkor för jakten

Vad avser användandet av högst tre hundar vid jakten konstaterar förvaltningsrätten att det överklagade beslutet avser skydds jakt efter två vargar.

Vad avser användandet av helikopter framgår av lagens förarbeten att i de norra delarna av landet är helikopter ibland ett krav för en effektiv skydds jakt (Prop. 2012/13:191 s. 53). Med hänsyn härtill finner förvaltningsrätten inte skäl att ändra villkoren i det överklagade beslutet.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis finner förvaltningsrätten att samtliga förutsättningar för skydds jakt är uppfyllda. Den avvägning mellan de i ärendet motstående intressena av att förhindra allvarlig skada och att skydda vargstammen som ska göras när det är frågan om ett undantag från det strikta skyddssystemet för varg får anses vara proportionerligt. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i formulär DV 3109/1 C (se bilaga 2).

rådman

I avgörandet har även nämndemännen , , och deltagit.

 har föredragit målet.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Naturvårdsenheten

211

1(7)

Beslut

Datum
2018-01-09

Diarienummer
218-147-2018

Tåssåsens sameby

Beslut om skydds jakt på varg i Tåssåsens sameby

Beslut

Länsstyrelsen i Jämtlands län beviljar skydds jakt efter två (2) vargar inom Tåssåsens sameby. Beslutet omfattar de villkor som följer nedan.

Länsstyrelsen beslutar också att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Villkor

När får skydds jakten bedrivas?

Skydds jakten får bedrivas från och med 10 januari 2018 till och med 31 januari 2018. Skydds jakten får genomföras under hela dygnet.

Varje jakt tillfälle initieras av Länsstyrelsen. Länsstyrelsen ska inför varje jakt tillfälle kontaktas på telefon 010-225 30 40. Länsstyrelsen avlyser skydds jakten om tillåtet antal vargar fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Länsstyrelsen äger rätt att omedelbart avlysa jakten om förutsättningarna för skydds jakt förändras eller om jakt förhållandena förändras på ett sådant sätt att jakten inte kan genomföras i enlighet med gällande bestämmelser samt villkoren i detta beslut.

Var får skydds jakten bedrivas?

Skydds jakten får bedrivas inom jaktområdet enligt bilaga 2. Länsstyrelsens personal som finns på plats får besluta att jakt som påbörjats i det angivna området får fullföljas även utanför området. Jakt får ske på annans mark.

Vilka djur får fällas?

Skydds jakten omfattar två (2) vargar.

Vilka får utföra skydds jakten?

Länsstyrelsen utser efter samråd med samebyn jaktledare. Jaktledaren får utse maximalt tjugo (20) personer som får delta i skydds jakten. Länsstyrelsens kontaktperson nås via Länsstyrelsens rovdjurstelefon 010-225 30 40. Jaktledaren informerar Polismyndigheten när skydds jakten påbörjas samt vid skydds jaktens slut om djuret fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-01-09

Diarienummer
218-147-2018

Jaktmedel och jaktmetoder

I Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18) anges vilka vapen och kulpatroner som får användas vid jakt efter varg.

Om det krävs för effektivt genomförande får skyddsjakten bedrivas med hjälp av hund. Maximalt tre (3) hundar får släppas efter en och samma varg under ett och samma dygn.

För att skyddsjakten ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt bedömer Länsstyrelsen att undantag från förbudet att nyttja motorfordon vid skydds jakt ska utfärdas.

Förföljande och avlivning från snöskoter och helikopter får endast utföras av personal utsedd av Länsstyrelsen. Skyddsjakten får bedrivas med hjälp av helikopter under förutsättning att såväl pilot som skytt har erfarenhet av sådan verksamhet.

Hantering av fälld varg

Länsstyrelsen beslutar att fälld djur tillfaller staten och omhändertas av Länsstyrelsen.

Bakgrund

Tåssåsens sameby inkom den 12 december 2017 med en ansökan om skydds jakt efter två vargar som uppehåller sig i samebyns åretruntmarker. Samebyn har under barmarkspanoden hittat dödade renar i samma område. Under senare kontakt med samebyn uppger den samme att vargarna befinner sig nära två känsliga områden. De båda områdena innehåller drygt 2000 renar vardera.

Samebyn har inte kunnat verkställa beslut dnr 218-9158-2017 på grund av ogynnsamma väderförhållanden. Under jakttiden för skydds jakten har stora mängder snö fallit tillsammans med hårda vindar som medfört att det varit omöjligt att spåra vargarna. Samebyn ansökte den 8 januari 2018 att förlänga skydds jakten eftersom att vargarna på nytt spårats i det aktuella området. Länsstyrelsen dokumenterade den 3 januari 2018 spår efter två vargar som dödat två renar.

Vargförekomst i området

Länsstyrelsen dokumenterade för första gången förekomst av två vargar i samebyns åretruntmarker den 28 november 2017. En av vargarna har fastställts till individ G143-17, av skandinaviskt ursprung. Till följd av för

Skäl

Naturvårdsverket fattade den 22 december 2016 med stöd av 24 a § jaktförordningen (1987:905) beslut (NV-08042-16) om att överlämna rätten att besluta om skydds jakt efter björn, varg, lo och järv till vissa länsstyrelser.

Beslutet fattas med stöd av 9, 18, 21, 22, 23 a tredje punkten, 23 b och 24 d §§ jaktförordningen. I beslutet har även reglerna i artikel 12 och undantagsreglerna

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-01-09

Diarienummer
218-147-2018

beträffande jakt i artikel 16 i Art- och habitatdirektivet (92/43/EEG) beaktats.

Med stöd av 59 § jaktförordningen gäller detta beslut utan hinder av att det överklagas.

Länsstyrelsens bedömning

Länsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Länsstyrelsen bedömer skadornas omfattning, förväntad skadebild, om skadeförebyggande åtgärder gjorts och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skydds jakt. Länsstyrelsen bedömer om skydds jakt kan försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arten. Länsstyrelsen beaktar också vargstammens utveckling i landet som helhet. Vidare bedömer Länsstyrelsen om det går att identifiera speciellt skadegörande individer eller särskilt skadeutsatta områden.

Allvarlig skada

Vargarna har under en månads tid uppehållit sig i samebyns åretruntmarker och vinterbetesmarker. I ett närliggande område öster om de område som vargarna nu befinner sig har samebyn en vinterbetesgrupp på drygt 2000 renar. I ett område strax söder om de område som vargarna befinner sig har samebyarna Tåssåsen och Handölsdalens samebyar renhjordar som uppgår till mellan 2000 till 3000 renar. Dessa hjordar är under en insamlingsprocess för att fraktas vidare till samebyarnas vinterbetesområden. Ett angrepp i detta läge skulle vara förödande för samebyarna eftersom att hjordarna skingras innan de ska transporteras vidare till vinterbetesmarkerna. Dessutom består vintergrupperna främst av utvalda avelsdjur och en stor andel dräktiga vajor. Vargnärvaro i sådana hjordar leder till hög risk för stress bland renarna vilket bland annat kan leda till att de dräktiga vajorna kastar sina kalvar. Vid upprepade störningar i renhjorden splittras renarna och får ingen betesro. Detta kan leda till kraftig nedsättning av renarnas kondition, vilket utöver kalvförlust genom att vajorna kastar sina kalvar, även kan leda till kalvar med låg födelsevikt vilket på längre sikt äventyrar kalvöverlevnaden och därmed den enskilde renägarens framtida inkomst. Nedsatt kondition hos såväl vuxna djur som ungdjur och kalvar gör också djuren betydligt mer känsliga för sjukdomar och predation, vilket kan innebära ökad dödlighet på både lång och kort sikt. På grund av ogynnsamma väderförhållanden bedömer Länsstyrelsen att det är av vikt att skyddsjakten kan starta skyndsamt i det fall att väderförhållanden kan möjliggöra att skyddsjakten verkställs.

Gynnsam bevarandestatus

Den skandinaviska vargstammen bedöms ha uppnått gynnsam bevarandestatus. Den genomförda DNA-analysen av insamlad vargspillingning och vargurin i området visar också att vargarna som spårats i området är av skandinaviskt ursprung och inte bidrar med genetisk förstärkning av vargpopulationen. Med bakgrund av vargpopulationens status och de spårade vargarnas ursprung gör Länsstyrelsen bedömningen att skydds jakt inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för vargen som art.

Andra lämpliga lösningar

Det aktuella området utgör viktiga vinterbetesområden för samebyarna. Den

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-01-09

Diarienummer
218-147-2018

skadeförebyggande metod som normalt fungerar bäst mot predation på renar är att hålla väl samlade vinterhjordar. Vargar jagar dock på ett sådant sätt att renhjordarna skingras och sprids över stora ytor – vilket i sin tur medför ökad exponering av renarna för predation från såväl varg som övriga stora rovdjur.

Andra alternativa metoder som diskuterats är:

1. Låta renarna vinterbeta på något annat ställe

För att detta alternativ ska kunna vara genomförbart krävs att samebyn har tillgång till andra vinterbetesområden, vilket de i det här fallet inte har. Övriga vinterbetesområden är redan upptagna av andra vintergrupper eller otillgängliga på grund av annan exploatering. För att flytta renarna krävs också att de kan hållas väl samlade, något som försvåras avsevärt vid rovdjursnärvaro.

2. Störa, mota bort eller flytta vargarna

Erfarenheter av tidigare försök att mota bort och/eller flytta vargar från områden med ren visar att vargarna återvänder till renarna, varför detta inte är en metod som kan förväntas hjälpa i denna situation. Erfarenheter visar också att vargar som har börjat hävda revir är mycket svåra att mota bort. En flytt av vargar som inte har viktig genetisk status för den skandinaviska populationen kan heller inte anses som motiverad, se vidare Naturvårdsverkets nationella förvaltningsplan för varg.

3. Ökad bevakning

Vintergrupperna av ren bevakas redan i den utsträckning som är resursmässigt möjligt. Nattetid, då de flesta jaktförsök av varg genomförs, är det också oerhört svårt att upptäcka och avvärja ett pågående angrepp, varför effekten av ökad bevakning och närvaro vid hjorden har begränsad, om någon, effekt.

4. Hägna in och fodra renarna

Utfodring i hägn är en tillfällig men ofta effektiv lösning vad gäller möjligheten till effektiv bevakning. Metoden kan dock inte anses som lämplig över längre tid då den innebär orimliga insatser vad gäller underhåll av hägn, fodermängd och sjukdomsrisk för renarna. Renar som samlas ihop på mindre ytor över en längre tid löper stor risk att drabbas av bland annat nekrobacillos, en bakterie som snabbt kan spridas i en renhjord som hålls inhägnad. Det kan heller inte anses rimligt att hägna in så stora områden som vinterbetsområdet omfattar och som skulle krävas för att hålla den mängd ren som finns i området.

Med bakgrund av detta bedömer Länsstyrelsen att det saknas annan lämplig lösning.

Beslutets verkställighet

Då varg återkommande dokumenterats inom det område där uppåt 5000 renar nu befinner sig bedömer Länsstyrelsen att en snabb verkställighet är viktig för att förhindra

Länstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-01-09

Diarienummer
218-147-2018

allvarlig skada. Med anledning av detta har Länstyrelsen beslutat att skyddsjakten bör verkställas så snart som möjligt, med jakttid från och med 10 januari 2018.

Information

Jakt som inte följer angivna villkor sker utan stöd av detta beslut och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott återfinns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länstyrelsen erinrar om 22 § jaktförordningen där det framkommer att ett skjutvapen som förvaras i ett motordrivet forskaffningsmedel inte får ha ammunition i vapnets patronläge eller magasin.

Länstyrelsen erinrar om att skyddsjakten enligt 27 § jaktlagen ska bedrivas på ett sådant sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

På Sametingets hemsida finns kartor över samebyns betesområden, enklast nås de via denna länk; <https://www.sametinget.se/8824>

Delaktiga i beslutet

Detta beslut har fattats av enhetschef [REDACTED] med vilthandläggare [REDACTED] [REDACTED] som föredragande. Delaktig i beslutet har även vilthandläggare [REDACTED] [REDACTED] varit.

[REDACTED]
Enhetschef

[REDACTED]
Vilthandläggare

Detta beslut har signerats elektroniskt och saknar därför underskrifter.

Sändlista

Tåssåsens sameby
Naturvårdsverket
Länstyrelserna i norra förvaltningsområdet
Skandulv
SVA
Polisen
Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län

Bilaga 1 Hur beslutet kan överklagas

Bilaga 2 Karta över jaktområde

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.